

[Udenrigsministeren]

medlem af Europarådet, og at hele grundlaget for Europarådets arbejde netop er menneskerettighederne.

Så vil jeg sige til hr. Steen Folke, at jeg kan ikke give noget konkret svar på hvornår osv. Det afgørende, jeg kan sige til tingets medlemmer, er, at regeringen meget nøje følger situationen, har kontakt på mange leder i denne sag, også med andre lande, om, hvordan og hvorledes tingene bør gribes an, men nævne et konkret tidspunkt vil jeg ganske simpelt ikke være i stand til i dag.

Steen Folke (VS):

Jeg fik lige en ny oplysning, da jeg gik ned fra talerstolen, af et medlem i salen. Jeg har ikke set det i pressen, men blev gjort opmærksom på, at Norge på NATO-mødet, vist i går eller i forgårs, har sagt, at den konservative norske regering ikke vil være med til at gøre noget. Jeg håber ikke, at man vil lade en konservativ norsk regering have en form for vetoret, for der er andre nordiske lande, man da forhåbentlig kan gå sammen med, sådan at en dansk handling ikke forhindres i givet fald.

Jeg går ud fra, at der ikke behøver at være enstemmighed blandt alle nordiske lande, men det vil jeg gerne spørge regeringen om. Hvis der er andre nordiske lande med, vil man så stadig væk skride til handling og ikke lade en enkelt konservativ regering i Norge forhindre det?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spn. nr. 1

2) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange kvinder der er blevet engageret i Danmarks Radio/TV, siden ligestillingsloven er blevet vedtaget, samt oplyse, om ansættelsen af de mange kvinder er et led i en bevidst socialdemokratisk ligestillingspolitik?«

Skriftlig begrundelse

I adskillige programmer i Danmarks Radio/TV kan man nu opleve, at der er to eller flere speakere, producere, kommentatorer m.v., sædvanligvis en kvinde og en mand.

Jeg kan som eksempler nævne Hopla, Trafikredaktionen, Pausegymnastik m.fl.

Poulsgaard (FP):

Her i juledagene og den lange ferie, folketinget har holdt, har vi haft tid til at høre radio, og det er jo efterhånden som regel rædselsfuldt. De er så venstreorienterede derinde; der er snart ikke sund fornuft tilbage.

Men det endnu mere forfærdelige er, at næsten hvert program, man lukker op for, så er der to speakere på, en mand og en kvinde. Nu skal dette spørgsmål ikke forstås sådan, at jeg har noget imod kvinder. Vi har faktisk mange dygtige kvinder, og de gør det lige så godt som mænd på en lang række områder, så det er slet ikke dér, det ligger. Men ligestilling betyder ikke, at der behøver at være to til hvert job. Hvorfor i himlens navn kan Lars E. Christiansen f.eks. ikke selv klare den trafikradio? Det har han kunnet i mange år. Nu pludselig har han fået én mere på. Hvorfor kan man ikke oplæse 5 minutters gymnastik, uden man skal have to til det? Og i fjernsynet også står de jo i kø, mand-kvinde, mand-kvinde. Lad da mænd passe det arbejde, de kan, og kvinder det, de kan. Det andet er ikke nødvendigt.

Og så vil jeg gerne vide, hvor mange flere der bliver ansat, og bliver man ansat nu efter det kriterium derinde, at er man kvinde, bliver man bare ansat, uanset om der er mænd der har bedre kvalifikationer?

Det var sådan nogle spørgsmål, jeg gerne ville have belyst her i spørgetiden og ikke for at jagte kvinderne. Men det er rædselsfuldt, når man tænker på, at før i tiden kunne én speaker klare det, vi nu skal have sådan en dyngte til.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Ja, jeg må svare hr. Poulsgaard, at det jo nok er en smagssag, om man synes om eller ikke synes om at se mænd og kvinder på skærmen.

Men på det konkrete spørgsmål om ansættelsesproceduren ved Danmarks Radio kan jeg svare, at siden ligestillingslovens vedtagelse – det er jo det, hr. Poulsgaard spørger mig om i sit skriftligt formulerede spørgsmål – er der sket en stigning i det relative antal af nyansatte kvinder, således at det for pro-